

NĚMECKÝ RASISMUS NARUBY

TEXT JEFIM FIŠTEJN FOTO JAN ŠIBÍK

Většina transparentů na demonstraci pořádané Pegidou a Alternativou pro Německo (AfD) útočila na kancléřku Merkelovou. Nejednou ji zobrazovaly s rukama potřísněnými krví. →

Ve čtvrtek žádní radikálové ke stadiónu nedorazili. Jen běžní občané Chemnitzu (Saské Kamenice).

Policie je nyní obviňována, že celou situaci podcenila

Několik Čechů, kteří do Saské Kamenice dorazili, se hlásilo ke krajně pravicové Národní demokracii

Saská Kamenice, sobota 1. září

V SASKÉ KAMENICI (CHEMNITZU) proběhla série demonstrací poté, co skupina přistěhovalců napadla a jeden z nich nožem zavraždil pětaticetiletého Daniela Hilliga. Další dva Němci při tom utrpěli těžká bodná zranění. Mediální pokrytí události německým tiskem je dobrou ukázkou toho, jak to chodí ve společnosti, v níž triumfuje politická korektnost.

POLICIE TROUSILA kusé informace jak koza bobky. Dlouho tápala, než dala na vědomí, že se ve „slavnostní tlačenci“ mezi sebou porvaly dvě skupiny: jedni blízkovýchodního původu a druzí sice s německým pasem, zato s kubánskými a ruskými kořeny. V podtextu bylo: i mrtví a zranění jsou možná pěkní ptáčci.

Už od počátku medializace tak byla patrná snaha relativizovat hranici mezi oběťmi a násilníky. Následovaly demonstrace, jejichž

početnost byla zřejmě vojenské tajemství, neboť oficiální čísla se značně rozcházejí: 300, 800, někdy i několik tisíc lidí, téměř většinou se údajně jednalo o „pravicové radikály“.

A nakonec hrůza největší: ze ztýkačů uniklých z policejních sloček se veřejnost dozvěděla jména útočníků v podobě Syřana a Iráčana, což se nemělo stát, protože může dojít k jejich nepřípustnému lynčování – ronila slzy mainstreamová média.

Ano, jen žádné útoky na přistěhovalce, doplňovala jiná německá média. Většinou ani slovo o tom, že v samotné Saské Kamenici se v posledních třech letech výrazně zvýšila kriminalita a lidé se bojí chodit večer v centru města, protože jsou nepetržitými obětmi útoků a obtěžování.

NEPRÁVNÍ STÁT

Německá oficiální politika využila příležitosti a ve většině případů s úlevou konstatovala, že nebezpe-

čím pro právní stát ve skutečnosti není nestrávené sousto nelegální migrace, nýbrž děsivý nárůst extrémní pravice.

Společným zakládáním všech stranických prohlášení je starost o obranu právního státu, o jehož nahodání se neonacisté zjevně pokoušejí.

Bůh suď, co je v dnešní realitě míněno právním státem. Je to pojem, jenž ztratil velkou část svého slovníkového významu, jelikož nedokáže zajistit ani právo pro

Čtvrtmilionové město náhle přitáhlo pozornost celého Německa

Ve městě Karla Marxe (za komunismu Karl-Marx-Stadt) žije poměrně velká přistěhovalcká komunita

Pochod Pegidy a AfD za oběti terorismu na území Německa

Předstírání zranění, jež má dokládat brutalitu policie, patří k běžné součásti demonstrací na celém světě

Místo, na němž byl pětatřicetiletý Němec zavražděn

všechny. Právní stát vzývají úplně všichni včetně nové parlamentní strany Alternativa pro Německo (AfD), která jeho posílení má přímo ve volebním programu.

Zbytek politické scény, tzn. Levice, Zelení a liberálové z FDP, vnímá vzniklou situaci jako příležitost zatočit s extrémní pravicí silou.

V podtextu je: když se to podaří, německá společnost se vrátí k idylickým časům bohublé svornosti. Jak naivní.

SLUŽEBNÁ MÉDIA

Lehce pochybovačný článek v deníku *Frankfurter Allgemeine Zeitung* zněl jako hlas volajícího na poušti: „Němci to nemají lehké, oddělit v ovzduší všeobecného pobouření zrno od plev. K událostem ve městě Chemnitz se hojně vyjadřují různí všeználkové, mistři mlčení a morální apoštolové.“

Většina úvah končí tím, že veškeré protesty, ať již ze strany levice, konzervativců, AfD, nebo fotbalových chuligánů, včetně samotné

policie, jsou hozeny do jednoho pytle, jímž je rasismus. Vypadá to, že půlka Německa patří neonacistům, jejich sympatizantům nebo těm, kdo nad nimi drží ochrannou ruku. Je to pořád ještě pohoršení, nebo už zastrašování?

Důvod přehánění je přece průhledný: každý, kdo má něco proti německé zahraniční linii, kdo pokládá přistěhovalckou politiku vlády za těžký omyl, určitě bude potažmo souhlasit také s použitím reálných a bodných zbraní proti

přistěhovalcům (!), tudíž prozrazuje svůj latentní příklon k pravcovému radikalismu.“

Je jasné, že z rozjitřených citů může těžit především protiimigrační Alternativa pro Německo, což vidíme na jejím silicím postavení ve svazku bývalých východoněmeckých zemí: v Sasku poslední průzkumy přisuzují AfD 25 % podpory, v Durynsku 23 % a v Sasku-Anhaltsku 21 %. Alternativa již dýchá na záda křesťanským demokratům s jejich 28-30 % podpory.

VLÍDNÁ PAST

Je komické pozorovat, jak se německí mediální aktivisté snaží vlákat AfD do intelektuální pasti. V rozhovoru s novinářem Christianem Kaessem předseda saských alternativců Jörg Urban musel odpovídat na otázku: „Vaše strana odzuzuje výstřelky pravcového extremismu. Proč v zásadě neodsoudíte protiimigrační nálady v zemi, které k takovým excesům vedou?“

Jörg Urban se nenechal nachytat: „Chcete, abychom přestali

být stranou protestního patosu, abychom ulomili hrot občanské nespokojenosti se stavem společnosti, abychom podřezali větev, na které sedíme, a zneuznali faktory, jež zajišťují prudký růst naší podpory. Čím bychom se potom lišili od ideologie současného establishmentu a v čem by byl smysl naší existence?“

MENTÁLNÍ ROZŠTĚP

Nevím, jak to dopadne s AfD, ale německá společnost jako celek trpí

V noci propukly šarvátky

Přítel zavražděného muže. S fotografií oběti seděl na místě činu dlouhé hodiny.

Mezi oběťmi terorismu je od roku 2016 a útoku v Berlíně i Češka Nad'a Čizmarová

„NEJSME NÁCKOVÉ!“

VZKAZUJÍ OBYVATELÉ CHEMNITZU

„Nejsem nacistka! Přišla jsem kvůli mým dětem! Kvůli mým vnoučatům! Chci je chránit a chci se ve svém městě cítit jako dřív – bezpečně,“ vypráví rozzlobeně blondatá žena s potetovanými rukama a pearcingem v obočí.

SPOLU S NÍ se pondělní demonstrace proti uprchlíkům a cizincům v centru Chemnitzu účastní další asi tisíce příznivců pravicové populistického hnutí Pro Chemnitz. V davu, který se od Marxova památníku rozrůstá až k okraji silnice Brückenstrasse, je vidět i přívržence Alternativy pro Německo (AfD), protiimigrační Pegidy a chuligány ze spolku Kaotic Chemnitz. Přijeli lidé z Berlína, Braniborska, Durynska, Dolního Saska.

Brutální vražda pětadvacetiletého truhláře, jež se stala během oslav 875. výročí založení města Chemnitzu, otrásla nejen Saskem, ale i celým Německem. Daniel Hillig podlehl v nemocnici ještě téhož dne bodným zraněním. Další dva lidé byli těžce zraněni. Policie zatkla dva podezřelé: dvaadvacetiletého Iráčana a třidvacetiletého Syřana. Motiv činu není známý. Bližší okolnosti policie stále objasňuje.

Místo vraždy se stalo senzací pro novináře z celého světa. Čerňavý truchlící mladík oslovuje reportérku s kameramanem a žádá je, aby vzpomínkové místo přestali filmovat. Žena se na něj podívá, poté si přiloží cigaretu k ústům, naposledy potáhne, odhodí nedopalek, šlápně na něj a opět si na telefon natuká odemkací kód. Míří mobilní spouští na plápolající svíčky a cvaká jako o život. „Není vám to trapné?“ osloví ji mladík znovu, již hrubším hlasem. „Ne, není. Je to senzace,“ odvětví žena. „Bud' truchlete s námi, nebo běžte pryč!“ křičí německá dívka na přítomné. Sedá si rozrušeně vedle svíček

letého Iráčana a třidvacetiletého Syřana. Motiv činu není známý. Bližší okolnosti policie stále objasňuje.

Místo vraždy se stalo senzací pro novináře z celého světa. Čerňavý truchlící mladík oslovuje reportérku s kameramanem a žádá je, aby vzpomínkové místo přestali filmovat. Žena se na něj podívá, poté si přiloží cigaretu k ústům, naposledy potáhne, odhodí nedopalek, šlápně na něj a opět si na telefon natuká odemkací kód. Míří mobilní spouští na plápolající svíčky a cvaká jako o život. „Není vám to trapné?“ osloví ji mladík znovu, již hrubším hlasem. „Ne, není. Je to senzace,“ odvětví žena. „Bud' truchlete s námi, nebo běžte pryč!“ křičí německá dívka na přítomné. Sedá si rozrušeně vedle svíček

letého Iráčana a třidvacetiletého Syřana. Motiv činu není známý. Bližší okolnosti policie stále objasňuje.

a píše vzkaz, který vloží pod květiny a zapře ho lahví od piva.

„V noci ze soboty na neděli byl zabit člověk a našťastí jsou už zatčeni podezřelí. Je to hrozná událost,“ sděluje k případu německá kancléřka Merkelová a vyjadřuje se i k následným protestům tím, že to, co bylo v Chemnitzu na pondělní demonstraci k vidění, nemá místo v žádném právním státě.

K událostem v Chemnitzu řekl svůj názor i prodávač elektroniky z městské části Rosenhof: „Včera večer jsem s kamarádem na místě zavražděného položil květiny a zapálil svíčky. Lidé, buďte ostražití a nenechte se vyprovokovat,“ vzkazuje prodávač z obchodu. „Pondělní demonstrace se účastnilo 7500 demonstrantů, z toho několik se jich neumělo chovat a měli by být

potrestáni, ale 7460 účastníků se chovalo nenásilně. My nikoho neohrožujeme nožem ani nepronásledujeme žádného z muslimů. Z nás nemusí mít nikdo strach.“

Miko Runkel (chemnitzký zastupce práva a pořádku) se vyjádřil, že v Chemnitzu žije aktuálně 6100 azylových domů, zatímco rodiny se mohou nastěhovat do bytů, jež pro ně pronajímá sociální úřad.

Demonstrace se účastní i skupina deseti Čechů. „S přicházejícími uprchlíky vidím velké nebezpečí, které hrozí i České republice,“ říká přítomný Honza. Rodák z Plzně dodává, že tu dnes potkal spoustu demonstrantů, jež zná od vidění z jiných akcí. „Halo,“ zdraví se s Němcem, který mu dává bílou růži a vysvětluje mu, že ji má pak položit na vzpomínkové místo za zemřelého. To ještě nikdo netuší, že se tam pochod vůbec nedostane.

Pod sochou Karla Marxe se během jedné hodiny shromáždí 4500 účastníků s transparenty „Merkel muss weg“ (Merkelová musí pryč) a nechybí ani ironický slogan „Chemnitz ist weder grau noch braun“ (Chemnitz není ani šedý, ani hnědý), jež vznikl jako popud proti mediálnímu zkompromitování Chemnitzu jako města radikálního extremismu. I proto se bouřlivým hlasem z několika stran ozývá skandování „Lügenpresse“ (Prohlaná média).

Další tisíce účastníků této největší sobotní akce se vydávají na pietní pochod, aby uctily památku Daniela Hilliga a dalších „obětí multikulturalismu“. Pochodu se účastní i několik aktivistů, kteří na sebe „oblékají“ fotografie osob zavražděných v Evropě rukou migrantů, jako je Daniel Hillig z Chemnitzu. Jeden portrét zachycuje i Češku Nad'u Čizmarovou, jež zemřela roku 2016 při atentátu v Berlíně.

Policie pochod zastavuje, protože překročil nahlášený časový horizont a jeho pokračování není z bezpečnostních důvodů možné. Organizátoři demonstrace děkují účastníkům za vhodné chování a disciplínu a pochod rozpouštějí. Stovky demonstrantů se vracejí před sochu Karla Marxe a odmítají prostor opustit. Policie drží všechny demonstrace nekompromisně oddělené a má celou situaci plně pod kontrolou.

ŠÁRKA VACKOVÁ PUBLICISTKA

mentálním rozštěpem. Jak jinak lze rozumět průzkumům sdílených hodnot – třeba těm, co provádí erlangenské Centrum regionálních studií?

Generální ředitelka centra Petra Bendelová, takto expertka Německého fondu pro integraci a migraci, s jistou pýchou uvádí údaje průzkumu, podle nichž zhruba tři čtvrtiny dotazovaných Němců odsuzují migrační politiku Merkelové za to, že byla špatně připravena a ještě hůře provedena. Přitom přibližně stejný podíl dotazovaných pokládá odsuzovanou politiku za jedinou mravně nezávadnou.

Bylo třeba účinného promývání mozků, aby rozumný jedinec mohl uznat jednání, které mu způsobuje a bude způsobovat velké životní nejistoty a strážně, povede nutně ke zvlčení v mezilidských vztazích a možná i k sociálním otřesům, za mravně nejen přijatelné, ale jediné správné.

Je to možné jenom tehdy, když společnost přijme za mravní imperativ, že osudy vzdáleného lidstva, láska k mezihvězdnému prostoru a strádajícím mimozemským civilizacím je nadřazena přizemnímu

puđu sebezáchovy. Láska ke vzdálenému je jim bližší než láska k bližnímu... Je to svým způsobem evoluční novinka odlišující strategii dožití Němců od strategií přežití ostatních národů.

Lze samozřejmě pro větší zádní vědeckosti opatřit článek solidním faktografickým aparátem.

JE KOMICKÉ POZOROVAT, JAK SE NĚMEČTÍ MEDIÁLNÍ AKTIVISTÉ SNAŽÍ VLÁKAT AfD DO INTELEKTUÁLNÍ PASTI.

Uvést třeba čísla zaměstnanosti mezi přistěhovanci, rozklíčovat oborovou strukturu jejich pracovního uplatnění, předložit příklady jejich bezproblémového zařazení do německé společnosti, poukázat na chyby úřadů při přidělování uprchlíků do jednotlivých spolkových zemí, na podcenění jevu ghettoizace, na rostoucí kriminalitu mezi dovezenými nešťastníky, která se nedá popřít poukazem na obecnou kriminalitu v zemi.

ÚCHYLNÉ VYSVĚTLENÍ

Jako nejúchylnější ze všech možných vysvětlení příčin růstu proti-

imigračních nálad v Německu mi připadá poukaz na komunistickou či obecně totalitní minulost východních Němců.

To zavání opravdovým rasismem, protože předpokládá, že určitá skupina obyvatel má odpor k cizincům v genetické výbavě. Západní Němci potřebovali doslova

několik let, aby se z nich stal vzorný západní národ hravě vstřebávající demokratické návyky.

Již v roce 1958, po pouhých deseti letech přeškolování, vznikl slušný biják *My, zázračné děti* (*Wir Wunderkinder*), jenž názorně předváděl, jak snadno se dá zvládnout demokratizační přerod. Východním Němcům očividně nestačí ani uplynulá tři desetiletí, přičemž demokracii je neucí okupanti, ale vlastní lidé, krajané. Bez dalších důkazů rasistická teze neobstojí.

Navíc do tohoto schématu nezapadají poslední politické pohyby v Rakousku, Itálii a v dalších ev-

ropských a neevropských zemích, které komunistickou převýchovu nikdy nepoznaly.

Než hledat neexistující souvislosti je lépe uznat souvislosti existující. Nárůst xenofobních a extremistických nálad, jakož i mobilizace obranných reflexů a puđu sebezáchovy evropského

obyvatelstva jsou důsledkem, nikoli příčinou této skutečnosti.

Příčinou navždy zůstane nezvládnutá imigrační politika německé kancléřky s celým ideologickým aparátem vysvětlujícím správnost přijetí nekontrolovatelného množství údajných válečných běženců.

Komu by nevyhrkly slzy dojetí při poslechu novoročního projevu Merkelové v roce 2016, v němž s podmanivou intonací prohlásila, že v jiném Německu než vítajícím, vlídném a otevřeném by žít nechtěla. Chtěla, nechtěla, už v něm žije.

AUTOR JE POLITICKÝ ANALYTIK